

מ"ת 16512/06/14 - מדינת ישראל נגד י א

בית משפט השלום באשקלון

08 יולי 2014

מ"ת 16512-06-14 מדינת ישראל נ' א (עציר)

בפני כב' השופט אמיר דהאן
המבקשים
נגד
המשיבים
מדינת ישראל
י א (עציר)

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשת המאשימה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

המשיב, י ב פ א, יליד 1991, אשקלון, נעצר ביום 02/06/2014 והואשם בפני בית המשפט ביום 09/06/2014.

כתב האישום:

המשיב הואשם בשרשרת אירועים שארעו החל מתחילת השנה, בינו ובין הגב' ת ב שעימה היה באותו זמן במערכת יחסים אשר כללה יחסי חברות, ואישות ללא ניהול משק בית משותף.

כתב האישום מורכב משרשרת של אירועים ובהם מסרונים בעלי אופי מאיים, כליאת שווא, אירועי אלימות הכוללים קריעת בגדים, הפלה על הרצפה, בעיטה בגב ודריכה על גבה, חסימת פיה באמצעות בגד, חניקה, שפיכת אקונומיקה ומסיר שומנים על גופה של המתלוננת וכן מכות הגורמות חבלה.

ראיות לכאורה:

כפי שנקבע בהחלטה מיום 17/06/2014 קיימות ראיות לכאורה בחלק מן האישומים:

אמרתה של המתלוננת מיום 2/6/14 כוללת את פרטי כתב האישום (שורות 14-17, שורות 20-24, שורות 57-69, שורות 92-97).

עמוד 1

באמרה זו עולים גם האירועים החמורים של התקיפה הפיזית ובעיקר האירוע החמור של שפיכת האקונומיקה והחומר המסוכן, מסיר השומנים "סנט מוריץ" על גופה של המתלוננת.

בית המשפט קיבל את טענת הסנגורית כי אין ראיות לכאורה לאישום בכליאת שווא, וכי אין כל סבירות שניתן יהיה לכלוא אדם מבוגר במכונית על ידי נעילתו ברכב ונטילת המפתחות. הרכב הינו מסוג יונדאי אלנטרה וניתן ככל המכוניות לפתיחה מתוכו.

יתר הראיות מתחזקות באמרותיהם של דמויות בחייה של המתלוננת, להם סיפרה את הדברים, כאשר המתלוננת מוסרת מספר הסברים סבירים מדוע התעכבה ומדוע כבשה את תלונותיה משך זמן מסויים.

בין אלה ניתן למנות את אמרות אמנון בבלי לעניין שפיכת החומרים המסוכנים על המתלוננת, מיום 2/6/14 (שורות 13,14, שורות 38,39, שורה 48) כאשר אמרות אלה מאשרות חלק מתלונותיה של המתלוננת.

אמרת ח ב מיום 3/6/14 (שורות 9,10).

אמרת מ א מיום 4/6/14 (שורות 10-13) לעניין שפיכת החומרים המסוכנים על גופה של המתלוננת, ושורה 21 לעניין החבלות.

אמרת מ או מיום 5/6/14, לעניין החבלות ולעניין ההטרדות, אלא שאמרה זו סותרת את טענת האיומים ומכרסמת בטענת האיומים של המתלוננת.

אמרת פ ב מיום 5/6/14 שורות 13,14, ולעניין אירוע החומרים המסוכנים, שורות 24,25.

נתתי דעתי לאמרותיו של המשיב, בשתיים מהם שמר על זכות השתיקה, וגם באחרות מתגלה מערכת יחסים טעונה בינו לבין המתלוננת.

בעניין נטילת הרכב, אכן המשיב נטל את הרכב וייתכן אף כי עשה זאת ללא רשות, אך מטבע הדברים כאשר מדובר בבני זוג שהיו קרובים עד לאירועי הסכסוך, ולאור הסבריו של המשיב, לא ניתן לומר כי מתקיים סיכוי סביר להרשעה בעבירה של שימוש ברכב ללא רשות ונטישתו.

צילומי המסרונים שהוצגו מחזקים את חומר הראיות במידת מה.

אשר על כן בית המשפט לא יכול לשלול כי יש סיכוי סביר להרשעה בעבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק, איומים, וכן תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבן זוג.

בית המשפט מצא כי יש ספק מובנה בסיכוי הסביר להרשעה בעבירות של כליאת שווא ושימוש ברכב ללא רשות ונטישתו.

אלימות במשפחה ומעצר - המסגרת הנורמטיבית:

במסורת העברית עוד חז"ל הורו לאדם לנהוג כבוד באשתו ואף גינו וענשו קשות את מי שאינו עושה כן והורו

"שלא יכה את אשתו ויהיה זהיר בכבודה ... וכן צוו חכמים שיהא אדם מכבד את אשתו יותר מגופו ואוהבה כגופו "

גם פסיקת ימי הביניים במשפט העברי, אף על רקע שיטות המשפט בתקופתה הלכה בעקבות חז"ל כך פסק הרמ"א (הגהת שו"ע (אבה"ע ס' קנד ס"ג)

"איש המכה אשתו, עבירה היא בידו כמכה חבירו ואם רגיל הוא בכך, יש בידו ב"ד ליסרו ולהחרימו ולהלקותו בכל מיני רידוי וכפייה ולהשביעו שלא יעשה עוד".

ועוד הוסיפו הפוסקים "והאשה לחיים ניתנה ולא לצער ניתנה וכו' דבכל הכאה עובר משום פן יוסיף ועונשו גדול ממכה חבירו כי היא יושבת לבטח עמו ודמעתה מצויה".

ובית המשפט העליון בישראל הוסיף והתייחס למכי נשותיהם ולשאלת מעצרים עד לתום ההליכים

וכך הורנו בית המשפט העליון בשפ 6768/06 יורי גורודניצין נ' מדינת ישראל:

ח. אשר למסוכנות; עבירות האלימות בתוך המשפחה, הפכו, למרבה הצער, לחזון נפיץ במקומותינו. אין צורך להכביר מלים על הנפסדות שבעבירות מסוג זה, על חוסר המוסריות שבהן ועל הסכנה הטמונה בהן: "בתקופה בה האלימות בכלל והאלימות כלפי נשים בפרט לובשת ממדים מדאיגים גם מבחינת היקף העבירות וגם מבחינת הסיכון הטמון בהן עד כדי קיפוח חיים, יש לעשות הכל כדי לעקור משורש את התופעה הקשה והמסוכנת".

ט. ואולם, גם במקרים, בהם קמה חזקת מסוכנות סטטוטורית, אין כדי למנוע מכל וכל בחינתה של חלופת מעצר (בש"פ 5885/98 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם) (השופט אנגלרד)); זאת - אף שיהיו מקרים שנסיבותיהם יכתיבו לקבוע, כבר בשלב ראשון, כי אין מקום לבחון חלופה (בש"פ 9198/04 אבדולייב נ' מדינת ישראל (טרם פורסם) (השופט עדיאל)). דברים אלה נכונים גם בעבירות של אלימות במשפחה (בש"פ 3185/06 ע' א' נ' מדינת ישראל (טרם פורסם) (השופט ארבל)). יש לזכור, כי איננו מצויים בשלב העונש אלא בשלב המעצר, ועל הפרק לא חומרתן או שפלותן של העבירות כשלעצמן, נסיבות שמקומן יכירן בעיקר בשלב העונש, אלא המסוכנות הנובעת מהן; והשאלה היא הניתן להפיג לעת הזאת את מסוכנות העורר. אם יורשע, ייענש במערכת השיקולים הרלבנטיים לכך. שאט הנפש המוסרי מהעבירות שנעשו .

עילת מסוכנות מול החלופה המוצעת:

המשיב הורשע בעבר ב- 4 עבירות של איומים, 2 עבירות של תקיפה, לרבות תקיפה הגורמת חבלה של ממש

בבת זוג, הפרעת שוטר ו- 2 עבירות של הפרת הוראה חוקית (2012).

המשיב הורשע בהיזק לרכוש במיזד (2011) איומים והעלבת עובד ציבור (2011), 2 ניסיונות לשוד מזויין ועבירות נלוות (2011), הפרעת שוטר במילוי תפקידו והפרת הוראה חוקית (2010), תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותגרה במקום ציבורי (נוער 2009).

יש לזכור כי עבר פלילי זה הינו עברו של משיב אשר נולד ביום.... 1991.

כפי שנאמר בהחלטה מיום 17/06/2014 עברו הפלילי של המשיב מכביד והוא כולל עבירות קשות וחמורות, רלבנטיות ממין העניין וממין הזמן וכן מאסר מותנה תלוי ועומד נגדו.

מעשיו של המשיב מגלמים מסוכנות לא מבוטלת, בפרט הדברים אמורים בהכאת המתלוננת, גרימת חבלות, ומעל הכל באירוע שבו שפך לכאורה המשיב אקונומיקה וחומר מסיר שומנים "סנט מוריץ" על גופה של המתלוננת, על עורה החשוף בעודה במקלחת.

העבר הפלילי משליך היטב על מסוכנותו של המשיב, ויחד עם המעשים שנעשו, וקיומו של מאסר מותנה תלוי ועומד מבסס מסוכנות ברמה גבוהה.

תסקיר שירות המבחן:

- שירות המבחן מצא כי נשקפת מסוכנות גבוהה מהמשיב.
- שירות המבחן התרשם כי הערבים המוצעים אינם מתאימים לתפקיד הפיקוח.
- שירות המבחן מצא כי המשיב הפר תנאי מעצר בית פעמיים במהלך ששהה במעצר בית בבית הוריו וכאשר אלו היו אחראים עליו.
- שירות המבחן קבע כי ללא עבודה טיפולית משמעותית יתקשה המשיב לזהות מצבים אשר מובילים אותו לידי התנהגות עוברת חוק ואלימה.
- מנגד שירות המבחן מצא כי המשיב אינו מוכן לקבלת טיפול שכזה ובוחר בהדחקה ובהתעלמות.
- שירות המבחן לא המליץ על שחררו של המשיב לחלופת מעצר.

לטובת המשיב שקלתי את הנקודות הבאות:

- המשיב הינו אדם צעיר, אשר צריך נזקק לטיפול בבעיית אלימות.

• כאמור קיימת חולשה מסוימת בראיות הנוגעות לחלק מהאישומים בכתב האישום, הגם שאין אלה האישומים החמורים.

לחובת המשיב שקלתי את הנקודות הבאות :

- למשיב עבר פלילי משמעותי קרוב, רלבנטי ומכביד חרף גילו הצעיר.
- המשיב מואשם בעבירות אלימות חוזרות ונשנות לכל אורך עברו, מהן עבירות אלימות כנגד בת זוג.
- שירות המבחן מצא כי המשיב אינו מתאים לטיפול בשלב זה ובוחר בהדחקת בעייתו.
- שירות המבחן מצא כי המשיב הינו בעל מסוכנות גבוהה.
- שירות המבחן מצא כי הערבים אינם מתאימים לתפקיד הפיקוח.
- המשיב הורשע בעבר הקרוב בעבירה של הפרת תנאים, כעת מבקש הוא לחזור לאותה החלופה.
- שירות המבחן לא בא בהמלצה לחלופת מעצר.

באיזון שבין השיקולים והם:

- הסיכוי הנובע למשיב משחרורו ממעצר.
 - הסיכון הנובע למשיב מהישארותו במעצר.
 - הסיכון הנובע לציבור משחרורו של המשיב ממעצר.
- המשיב הספיק חרף גילו הצעיר לפקוד ולא פעם אחת, את אולם בית המשפט ואף הורשע לא פחות מ-6 פעמים וחווה על בשרו מאסר של כארבעה חודשים. כל זאת ועדיין לא נראה כי שינה את מגמת התנהגותו העבריינית, עצם קיום ההליך המשפטי ואף הענישה אינם גורם מרתיע דיו בכדי לשנות את דפוסי ההתנהגות של המשיב. ולא תצלח עליו חלופה אנושית.

מעשיו של המשיב קשים ונגועים באלימות רציפה וחמורה כנגד חברתו אשר כאמור לחיים ניתנה ולא לצער.

התיק ינותב לקביעת דיון בפני כב' השופטת גילת שליו.

אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

זכות ערר בתוך 30 יום .

ניתנה והודעה היום י' תמוז תשע"ד, 08/07/2014 במעמד הנוכחים.

אמיר דהאן, שופט